

Dauids Salme 91.

(Overlat fra Svensk ved R. R.)

C. Ialig du, som dig betror
Til Gud og paa ham bier!
Thi i hans Hjæl du fredet bor,
Kens du taalmodig siger:
„Gud er min Tilflugt og min Borg,
Paa ham mit Haab jeg bygger.
Idi al Aare, Rød og Sorg
Dans Skuld mig overflagger.“
Held dig, som bor
I Gud din Glæde, dit Forsvar.

Gan under sine Fingers Ry
Pereber dig et Leie.
Med Best og Sot og Lørdengum
Du Trængsel der kan sie.
Du tillidsfuld og troeskjæf
I Herrens Hjæl kan hvile.
Saa blev kun et for Rattens Stræf
Og ei for Dagens Vile.
Guds han har jagt.
Staar Håbetsalt trods Værkets Raag

Om tusen, ja titusen, du
Kaa se i Kampen falde;
Dog fri og frelst og glad i Du
Du kan din Gud paaafalde.
Træng kan du gaa blandt Bildøyes
Klof,
Mandt Slanger og blandt Løver;
Thi Herren dig bevarer nok,
Naar du ham ei bedrøver;
Saa al din Bet
Guds Engle de skal følge dig.

„Gan elsker mig“ — saa taler Gud:
„Dans Strid jeg selv vil føre;
Gan trofast holder mine Bud:
Dans Væner vil jeg høre.
Lg jeg ham vil paa Rødens Dag
Jfra al Jare rulle.
Lg jeg vil krone al hans Sag
Med Væ og med Vylle.
Min Salighed
Dun unde skal i Evighed.“

Kristi Giendom.

(Af Th. E. Cuyler.)

„Og de skal, Her Herren, Hærskere-
nes Gud, være min Giendom paa
den Dag, som jeg skaber.“ — Mat.
3, 17.

De Kristne er Kristi Giendom, Kris-
sti Edelse. De er fyldt med hans
Blod. En uendelig Pris erlagdes
for denne Guds Giendomsret. Nige-
som de egne Verler ikke kan bringes
op af Døbet, uden at Verlesteren
med Jare for sit Liv duffer ned til
Hæluunden for at hente dem, ja-
des kan heller alle Verlesterne for Mel-
lias' Krone optas fra Sydens og
Jordærvelsens Dyd, uden at vor gud-
dommelige Jæfser, som kom for at
søge og frelse de fortalte, steg ned til
Jorden og gav sit Liv i Tøden.

De færeste og dyrebareste af alle
de Edelse, vi kjender, har samme
færeste Bestanddele som de jær-
ngjennemsigtige Stenar: ved Kry-
stallisering forvandles Stenfuldene
til Diamanter. — Saaledes for-
vandler vor Herre Jesus Kristus
ved sin Raade en mækt og af Ratu-
rens kuffet Sten til en Juvel, som
gjennemstråler Jesu Kristi Afsigts
Herlighed. Vi den Glans, som den
mest hellige Jæfser, er blot et Gjen-
skin fra Herlighedens Sol. Den,
som lever nærmest Jesus, løser Na-
rest.

Men ikke alle Juveler glitrer paa
saadanne Steder, hvor de er straks
iøjnefaldende. Mesteren har sine
skulte Edelse, og der findes dyre-
bare Diamanter under grove Klar
og i Kalligdommes usle Dyster.
Den selvforsjærende Datter, der an-
vender sine Kræfter som Eggeleier-
se for en storkors svagelig Mor, er
en Rubin om hvilken Mesteren sier:
„Du skal være min Giendom paa
den Dag, som jeg skaber.“ Vore
Søndags:skolelærere opfister mange
dyrebare Verler fra Vastens og Woi-
denhedens Dyd. Alt Arbeide for
Gjæles Jæfse er et Verlester for
Jesus, vor Konge.

„Si er hans Vert.“ sier Aposte-
lot; og en Edelses Glans beror
meget paa Stillingen. Mange af
Guds Vær kan erindre Tiden, da en
flarp til gif over dem, eller da den
guddommelige Verlester trakket
dem hørdt mod Edelsestenen. En-
hver Værelse, omend aldrig som
smertelig, gif os som hans Edelse-
ne en ny Glans. Mesteren spiller
ikke sin Tid paa verdiløse Graaslene;

det er kun hans Edelsestenen, der til-
des som „Stjernestenen, hugne for
hans Tempel“ (Ps. 144, 12). Alle
Stræbeligheder maa udjævnes ved
omjorgtfuld Selvbeherjæfse. Aun-
terne affibes ved daglig Cngang
med Gud i Søn. Si man med Taal-
modighed fordra Kædang og Sor-
ger i Besiddelsen om, at det skal bli
et til Velsignelse og Hjælp og til
uader alle Omstændigheder at af-
typele Mesterens Billede paa den
færeste Waade.

Naar disse Edelsestenen blir jærdirge
for hans Krone, skal Kristus ta dem
hjem til sig. „De skal være mine,
sier Herren. Med den nye Jæfse
ved den Helligaand har han sat sit
Segl paa enhver Troende. Nige ind-
til vor Løsende hadde vi andre
Giere, ja, som Sonden, det egne jeg
og Djævelen. Nu sier Kristus til en-
hver Kristen: „Du er min; jeg elsker
dig. — Jeg skal underjæfse dig, ren-
se dig, lede dig og sette dig paa den
Plads, hvor du passer. Ingen skal
rive dig af min Haand. Du skal bli
mit færestille Menndie paa min Kro-
ningsdag. Jeg vil sette dig i min
Krone.“

O, hvilken Kroningsdag! Paa
det Hode, som engang blødt under
Tornekronen, skal hans kongelige
Diadem stråle. Og da skal alle
Tænger bekjende, at den herlige
Jorløsning var værd Hverdagens
bitre Kvaler, naar vor himmelske
Konge skal bestige sin Herligheds
Krone og samles med alle sine her-
lige Edelsestenen.

**Evangeliet er en Guds Kraft til
Saliggjærelse.**

(Rom. 1, 16.)

For en Tid siden holdt en Dame et
Foredrag for en stor Forlamning i en
By i England. I sit Foredrag, som
delvis var rettet mod Kristendoms-
men, sagde hun, at Evangeliet eller
Verren om Jæfse i Jesus Kristus
blot var en Fabel.

En af Tilhørerne, en Arbeider,
Gungte Damen, om det var ham til-
lød at gjere hende et Svørgemaal.
Da dette blev ham tiladt, sagde han:

„For frelse har siden var jeg en
Forhandelse for denne Stad. En-
hver der hadde nogen Kjærlig for sig
selv, gif ud af min Sie. Afholdsvæn-
nerne foretogte med mig flere Gange
og til mig til at underskrive Afhold-
løstet men jeg brød det ligesom ofte.
Jeg blev ført i Jængiel, og Jæng-
vægtene foretogte at lede mig paa
bedre Vel, men alt til ingen Nytte,
jeg blev hærre og værre.“

„De siger, at Evangeliet er en
Fabel; men ellersat jeg selv hadde fore-
taget, ellersat Politiet hadde forelagt,
Afholdsvænerne, Jængiel og Jæng-
vægtene jærjæret hadde forelagt at
forbede mig, hærte jeg Evangeliet og
lod Jesus tage mig uader sin Be-
handling. Nu er jeg Redem af en
Kristen Menighed. Mit Svørgemaal
er nu: hvoraf kommer det, at Evan-
geliet er stærkere end alt andet til-
kommen!“

Korebrugsholderen forblev taal,
„Vel“ address han, „man siger
hans man vil, men Evangeliet er en
Guds Kraft til Saliggjærelse for
hver den, som tror.“

Evangeliumstjenesten.

Dr. Jørg. Edu. Nielsen i „Ecclesio.“

Mandt de forskellige Former af
kristelig Tjeneste er der nuffelig in-
gen, der følger saa nær i vor Herres
og Mesters Fødsfor som Evangelium-
stenten med det dobbelte Maal af hel-
brede syge og prædike Evangeliet.
Evangeliumstenten — om han de helt
epfatter sin Tjenestes Herlighed —
vil derfor haade helbrede de syge og
prædike Evangeliet for dem. Evan-
geliums Prædiken er jo til 'vænde og
sigt det egentlige Maal for hans he-
le Arbeide med dem. Og naar alt
kommer til alt, er dog det den mest
nødvendige Side af hans Gjerning.
Thi han befinder sig paa Misfæls-
marken ikke paa Grund af sin Si-
denskab, men paa Grund af sin Kri-
stendom. Hans Værgjærling er han
den Form af Tjeneste, ved hvilken
han — tvungen som han er af Kristi
Herlighed — vil søge et hans Vel
for sin Herres og Konges Jæfse i
Gierter, Hjem og Waade, hvor han

er ubekendt." Han faar saa „bringe Liv oglys og Glæde, at Hedenskab kan vorde endt."

For Kar tilbage sagde engang en Kollega til mig: „Jeg skulde nok gjerne gaa ud paa Missionsmarken, om jeg kunde faa arbejde kun som Læge. Lægen behøver dog vel ikke at prædike. Det kan dog de andre Missionærer gjøre." Der er mange, som ser paa en Lægmissionærs Arbejde sli, som om han kun har at skjutte den rent professionelle Side, medens han skal lade den aandelige Side Evangeliets Forkyndelse — helt skjultes af andre Missionærer eller indsydte Evangelister. Men — bortset fra den Side af Sagen, at de andre Missionærer er saa saa, at de har mere end nok med at passe Stationer, Visitationer og Skoler — er dette Syn paa Lægens Opgave som Missionær helt igennem et Feilsyn. Thi hvis Lægen giver fra sig sit Privilegium at prædike Evangeliet for de Syge, er han ikke længer Missionær. Han er da ikke Lægmissionær, men kun en Missionslæge, en Læge i Missionens Tjeneste.

Vel er det saa, at en Læge ogsaa paa denne Vis kan være Missionær til Nytte, idet han er til Hjælp for hele Missionspersonalet. Ja, om han gjør et godt medicinsk Arbejde, kan han ogsaa uden direkte at prædike Evangeliet paa forskjellig Vis gaa Evangeliets Forkyndelse tilhaande, idet hans Virksomhed kan bidrage til at skaffe Missionen Ansæelse, aabne Døre og nedbryde Overtro, Fordomme og andre stængende Skranke. Rent filantropisk set vil hans Arbejde altid være baade stort og skjönt — og det vil være en god Anskuelsesundervisning for dem, der ikke kjender sand Menneskehjærlighed. Men kristelig set lider hans Arbejde af en stor Mangel, idet han aldrig vil kunne være med at træde ud Sæden i den nybrudte Mark, aldrig kunne glæde sig ved at bringe Frelsens Bud til sine Patienters syge Sjæle, samtidig som han bringer deres syge Legemer Lindring og Hjælp. Og den, der brænder af Hjærlighed til Frelseren, den, der med Sandhed kan sige at Kristi Hjærlighed har drevel ham til Missionsmarken, maa dog for altid jøle sig vingestækket, om han ikke kan være frem Frelsens Budskab.

En Seier.

(D. Nelson i „Atheateret.")

For vel et Mars Tid siden blev der aabnet Visitation i Ruslittien.

Den unge Mr. Chy, lønnet af Kvindeforeningen i Ellsworth, Iowa, blev ansat der midlertidig som Evangelist. Med sine særskilte Tale-gaver og Begejstring vandt han snart en hel Flok, som blev interesseret i Læren og skrev sig ind som Daabskandidater. Der blev en hel Bevægelse blandt en Del af Folket i Ruslittien. Blandt dem, som skrev sig ind til Daabsundervisning, var en Mr. Chen. Han viste sig fra Begyndelsen af at være meget interesseret og lagde for. Dagen et oprigtigt Hjertelag. Han var af nogenlunde velstaaende Folk og havde det nødvendige til Livets Ophold, men han var lam og kunde knapt staa og gaa. Saa fik han høre om Hospitalet i Kiohhan og bestemte sig til at rejse did. Kommen did mødtes han med Venlighed og blev pleiet af hjærlige Hænder. Mr. Chen havde lært at bede til Gud, og denne Forret benyttede han trodsig. Han bad til Gud, naar han laa paa sin Seng, og han bad til Gud over Anappen af sin Stav. Det viste sig dog snart, at han ikke kunde helbredes, og han reiste derfor tilbage til sit Hjem i Ruslittien. Han tabte dog ikke Modet, ei heller Troen paa Gud, men var lige frimodig og varm hjertet som før. Han trængte nærmere ind paa Herren og brugte alle sine Evner for at lære Forklaringen og forbedrede sig til Daab. Hans Døster og Søn var enige med ham og begyndte ogsaa at forberede sig til Daab. De likte alle tre at blive døbt samtidig.

Saa kom Revolutionen, og det saa ikke lyst ud. Men Missionærerne hang i Arbejdet ved sine Stationer i længste Tid og Julen nærmede sig. Det blev daarligt Veir med Sneflud og Tøle. Veiene blev saa daarlige, at man maatte betale dobbelt Pris for at faa nogen til at tage ud med en Trillebør. Men nu var der bare et Par Dage igjen til Jul og han maatte afsted, det fik koste, hvad det vilde. Ikke bare han selv, men Døstren og Sønnen maatte ogsaa være med. Paa Veien gik det haardt til. Den lamme Mand faldt ud af Trillebøren ned i Grøften og Sølen; men han gav ikke op. Han vilde til Sinyangchow og blive døbt. Det var ikke godt at vide, hvorledes det vilde gaa med Missionærerne og Missionen siden. Der var jo Krig. Da de naadte hid, blev der Glæde hos dem og os. Paa lille Julaften blev saa hele Familien døbt sammen med 27 andre. Det var en Glædesdag for os og dem, trods Spændingen, som da herskede.

De blev her over Julen og drog som glade sin Vej tilbage til Ruslittien.

Siden den Tid blev Lamheden værre og det gik nedover med Støbhytten; men det indre Menneske dolste fra Dag til Dag.

En Stund efter vi kom tilbage fra Hankow, sendte han Bud efter Mr. Chy, som egentlig var hans aandelige Far. Denne rejste da did og opmuntrede ham. Et Par Uger senere kom der Bæstet igjen, at Chen var meget daarlig og kunde ikke tale. Det var paa Lørdag og baade Chy og jeg tænkte paa at rejse did paa Mandag; men allerede Søndag kom der Bæstet, at han var død. Vi rejste da paa Mandag Eftermiddag til Begravelsen. Kommen did blev vi indbudt til den afdøde Mandes Hjem til Aftenmad. Vi fik da høre lidt nærmere om, hvordan Mr. Chen havde haft det paa sit sidste. Som før nævnt, var han maalløs de sidste Dage; men straks før han døde, kom der et Smil over hans Ansigt og han begyndte at tale og sagde, at han saa Jesus i snehvide Klæder siddende paa en Sky, og saa smilte han igjen og var saa usigelig lykkelig, og straks efter fik han gaa ind til Hvilen, som er tilbage for Guds Folk. Slikt havde de aldrig før været Vidne til i Ruslittien, og hans Familie og de kristne der er blit særlig opmuntret og styrket i sin Tro paa Gud.

Paa det sidste havde han været adskillig bekymret for sin Døstres og Søns Fremtid. Han var bange for, at de hedenske Omgivelser og uønskede Slegtninger skulde blive for meget for dem, og deres aandelige Liv lide Skibbrud. Det var derfor hans Ønske, at de skulde flygte til Sinyangchow efter hans Død, hvor Sønnen skulde gaa paa vor Barne-skole og Døstren fortsætte med at læse og befæstes i sin Kristentro. Da de var af bra Folk og havde mange Venner, kunde det ligge nær for uønskede Slegtninger at ville holde en hedensk Begravelse. Men der var Mand blandt hans Venner med stor Indflydelse, som allerede havde antaget Kristendommen og deriblandt en liden Mandarin. Disse havde taget hele Styret med Hensyn til Begravelsen i sine Hænder, da vi kom. Den sidste havde bragt en Silkesone til Sørgerstuen, paa hvilken der stod skrevet: „Han er ved Herrens højre Side." Andre af de kristne havde bragt mindre Stykker, enten af Silke eller hvidt Læs, med valre Pusler eller Bibeltekster paa og hangt rundt Væggene. De foresøgte saaledes at ombytte Hedenskab med kristelige Former saalangt de forstod sig paa det, og det hele

gav et bra og alvorligt Indtryk.

Næste Formiddag foregik Begravelsen først ved en liden Andagt fra Kirken, siden bærer Kirken til Kapellet, hvor baade Mr. Chy og jeg talte. Trods det, at det kinesiske Gud, som bruges til Kapel, var baade stort og stygt, fyldtes det til Trængsel af nysgjerrige Tilskuere. Dette var jo noget splinter nyt, som aldrig før havde fundet Sted i Ruslittien, og det var en god Anledning for os til at aflægge et Vidnesbyrd for Herren og hans store Sag.

Ira Kapellet bærer den svære Vigtigste af mange Mænd, som pustet og strævet af alle Kræfter for at komme frem over Grøfter og Kisagre langt udover Landet. En gammel Hedning drog afsted foran for at vise Veien. Han bar en stor kinesisk Tobakspibe i Haanden og inde i Barmen en hel Del Papir. „Hvad skal du umed det," sa Chy. „No, det er for at tænde Piben med," sa han. „Jaar ikke Bærerne røge en Pibe Tobak paa Veien, orker de ikke at bære Kirken frem." Men det underlige var, at vi saa ingen røge paa hele Veien. Han holdt sig altid paa god Afstand foran; men lidt efter lidt gik det op for os, at Manden forsøgte at spille os et Puds. Han syntes nok, det var allfor galt, at en llig Mand skulde bæres til Graven uden det allermindste Offerstet, og han skulde fordamne sig over ham ved at brænde lidt Papir i Form af en Papirulle, som man bruger at tænde Piben med. Tobakspiben bar han naturligvis bare for at bedrage os. Vi blev temmelig arge paa ham; men var glade over at vide, at hverken hans Døster eller nogen af de kristne havde noget med det at gøre og er sikker paa, at Mr. Chens sidste Vidnesbyrd og herlige Udgang af Trængselen saavel som hans Begravelse var en stor Seier for Kristendommen i Ruslittien. At hans uønskede Slegtninge gik med paa en kristen Begravelse uden at gjøre Opstyr, var næsten mere end vi havde ventet. Efter deres Skik skulde han ligge i Kirken hjemme i Kæde Kammeret og siden blit baaret ud for at begraves under æredvende hedensk Spektakel, med Afgudsprester, Trommer og Hjørværkeri.

De kristne i Ruslittien er varm hjertede og snille og vi havde det meget godt iblandt dem.

Vi holder nu paa at reparere vor Visitation i Ruslittien ved at kline Jord paa Væggene og kalkvask ubenpaa, naar det blir tørt. Slige Duse tjener altsaa baade til Kirke og Skoleværelser, saavel som Be-

svemmeligheder for Evangelisten og Missionaererne under deres Besøg.

Kanste nogen af vore Bemærkere hjemne finde gi os \$300 til Skapel i Militien, og de Kristne der vilde nok lægge til, hvad de har Raad til for at faa et Guds Hus i sin Midte.

Marhundredets Bog.

Den franske Fritænker Bonaire praalede af, at 100 Aar efter hans Tid vilde Bibelen være en glemt Bog. Det er over 120 Aar siden den evnerige, men ugudelige Frankmand døde, men den Bog han spottede, er ikke glemt. Dvertimod har den aldrig været mere sønt erindret, mere ærbødigt gransket, mere omhyggelig taget vare paa, end den er den Dag idag. Den har aldrig været saa udbredt og har aldrig udøvet en saa magtig Indflydelse som i det netop henrundne Marhundrede. Jstedenfor at være glemt eller gammeldags er den fremfor nogen anden Marhundredets Bog.

Bibelen er den mest afholdte Bog i Kristenheden. „Tiden pløier ingen Nynker paa dens Pande.“ Alle andre Bøger tilslammenlagte har ikke haft en saadan Magt over Forstanden, over Samvittigheden, over Hjertet. En af Bibelens værste Kritiker maatte erkjende, at „Solen gaar aldrig ned over dens straalende Bløde. Den har bænnet sig Veie til den simple Mands Hjerte ligeaavel som til Kongens Palads. Den er sammenbævet med lærd Litteratur, og den sætter sit Stempel paa Sverdagslivets Tæle. Flere Tusind berømte Sribenter opstod i det hundne Marhundrede, — de vil blive glemte i det nu paabegyndte. Men Bibelens Sæbner borttages ikke og dens guldne Ord hænderlaaes ikke, naar Tiden skrider forbi sine hundraars Milepæle. Kun hvad der er egte vil vedvare. Hitter rufter i Livets Storme. Hæst Begt blir snart opdøret. Kun Hjertet kan tale sandt og dybt til Hjertet, Mand til Mand, Sjæl til Sjæl, Visdom til de vise, Religion til de gudfrugtige. Der maa altsaa i Bibelen være baade Mand og Samvittighed, Hjerte og Sjæl, Visdom og Religion.“ Saaledes rojes Bibelen af de amerikanske Fritænkeres Fyrste. Men han vidste ikke, eller i al Hald fortalte han ikke, Hemmeligheden ved Bibelens Popularitet. . .

Bed Begyndelsen af det nittende Marhundrede fandtes der ikke i hele Verden noget Bibelesskab. Nu er der 73, og formodentlig deres Virksomhed er der i Løbet af det hundne Marhundrede udbredt over 280,000,000

Bibler og Dele af Bibelen. Naar her til lægges de Millioner, der er blevne udbredte af private Forlæggere, saa er det neppe formøget at sige, at der den Dag idag findes mindst 500,000,000 Eksemplar for hele eller en Del af Bibelen, d. v. s. 1 Eksemplar for hvert Tredie Menneske af Jordens Befolkning. Udgifterne ved dette Foretagende har været uhyre, visse ikke under 600,000,000 Dollars. Og nu, istedenfor at maatte betale 150 Dollars for en Bibel, kan vi købe den for 50 Cents.

Bibels Skrifter er desuden blevne oversatte paa hundreder af Sprog og Dialekter, og er blevne jendte udover hele den bebod Jordklod. Det kan i Sandhed siges, at „over al Jorden udgaar deres Maalesnor og til Jorderigets Ende deres Ord.“

Men Hjønt Bibelen nu er en Folkebog som ingen anden Bog i Verden, saa jsker den ikke efter Popularitet. Dvertimod, dens Lære om Synd er en Anklage, ikke mod nogen saa, men mod hele den menneskelige Slegt. Dens Lære om Gud er frastødende for enkelte Sind, men den fortæller os Grunden, nemlig at „Kjødets Sans er Fiendskab mod Gud.“ Der er nogle saa negte Filosofer og ditto Teologer, som ikke kan fordrage dens haarde Lære.

Hjønt Bibelens Lærdomme har været i Udprøve i Marhundreder, er Vogen nu mere populær end nogensinde. No mere de kristne blev forfulgt, des mere øgedes de, og saaledes er det med Bibelen end idag.

Hemmeligheden ved dens efsempellose Popularitet er ikke vanskelig at opdage. Den aabenbarer Gud. Den taler med Myndighed fra Gud. Den er Guds Ord. Den omhandler de største af alle Emner, dem, der nedkommer Gud og den menneskelige Sjæl, og Menneskets evige Bestemmelse. Den fortæller os alt hvad vi behøver at vide om Synden og Bøttemidlet mod den. Den taler yndig om Himmelen og dens Herlighed, den taler meget ubhængelig om Helvede og dets Glendighed. Men dens ubhængelige Ord er ligeaavel som dens yndige. Dens Hovedpunkt er Jesus Kristus og ham korsfæstet. Den viser Sandere hen til det Guds Lam, som borttager Verdens Synd. Dette er Hemmeligheden ved dens uafslængelige Popularitet, og dette er Grunden til, at den er Marhundredets Bog og vil vedblive at være alle Marhundreders Bog.

Bibelen en glemt Bog om et Marhundrede! Nei, men Spottene skal glemmes. „De ugudelige Raun skal raadne.“ Men istedenfor at Bibelen bliver forældet og udslidt, i-

ser den sig evig Ungdom og Kraft. Det er fordi det skrevne Ord aabenbarer os det Ord, der blev Kjød, at Bibelen vil vedblive at være alle Tidsalderes Bog. Ingen Kritiker, hvor evnerig han end er, magter at oprykke en eneste af dens Lærdomme. Baade som et hele og i sine enkelte Dele er den Herrens Ord, som bliver evindeligt.

Vare denne ene Gang.

„Vare denne ene Gang, Karl,“ sagde Vennerne til ham. Han var en usfordærvet ung Mand, havde holdt sig fra Syndens Veie, men var nu blandt dem og loffedes af dem.

Jo, han vilde være klar for en gangs Skyld, han ogsaa. Han likte ikke Brændevin, men han likte heller ikke, at Kameraterne skulde le ad ham.

Efter et Glas kom der flere, og efter den første Aften var det ikke saa vanskelig at faa ham med den næste Aften, først i Teatret, saa i Drifkehuset, saa til Spillebordet.

Om Søndagen pleiede han altid at gaa i Kirke. Det havde han lært af sin Moder og ingen var dog saa glad i hant som hans Moder. Men da Søndagen kom, saa kom ogsaa Vennerne.

„Vare denne ene Gang, Karl! Presten kan vist prædike uden dig, saa kan vi have en fornuftig Dag. Vare denne Gang!“

Harde Karl dog vare forstaaet, hvilken slibrig Veie han slog ind paa! Jorngælsken bestod i at slaa løs og drikke. Man skulde se, hvor meget man kunde taale. Derefter foreslog man: „Lad os se, om vi kan faa Karl drukket!“ Han var jo den hugste i Forretningen.

Stakkars Karl! Han drok med dem alle og drak saa alene, og da den ene efter den anden „passede sig selv“ og havde sig hjem, saa sad Karl endnu og drak. Til sidst blev han af den ubarmhjertige Bert sat ud paa Gaden.

Kviste Morgen fandt Politiet ham liggende paa Jorden for aldrig mere at aabne sine Øine i denne Verden.

Lænk, hvilken forfærdelig Maade at gaa ind i Evigheden paa. „Vare denne ene Gang!“ Lænk paa hans arme Moders, hans Faders, hans Søskendes Sorg ved denne Efterretning! Var det nogen Trøst for dem, at det var „vare denne ene Gang?“

Eph. 4, 15.

„Sandheden troe ndi Kjerlighed laeder os i alle Maader opvare til ham, som er Hovedet, til Kristus.“

Et saadant Liv er et Liv i Troen, i

Kjerligheden og i det hellige Kors. Men disse tre blive aldrig fuldkomne i os, saalænge vi leve her paa Jorden, og Jagen er i fuldkommen Besiddelse deraf, uden Kristus alene; han er Solen, som er os givet og sat til et Exempel, at vi skulle efterfølge ham. Man finder altid iblandt os Nogle, der ere svage, Andre, der ere stærke, og atter Andre, der ere endnu stærkere. Nogle kunne være Videt, Andre Meget; og vi maa derfor Alle blive i det os efterladte Forbillede Kristus. Det jordiske Liv er en saadan Vandring, hvori vi bestandig skulle gaa fremad fra Tro til Tro, fra Kjerlighed til Kjerlighed, fra Taalmodighed til Taalmodighed, eller fra Kors til Kors. Det er ikke Retfærdighed, men Retfærdiggjørelse, ikke Reenhed, men Menselse. Vi ere endnu ikke komne saavidt, som vi skulle komme; men vi ere paa Veien, og Nogle er komne videre end Andre. Gud er tilfreds, naar han finder os i Arbeidet og i Forjættet. Naar han vil, kommer han snart og styrker Troen og Kjerligheden og oversfører os fra dette Liv til sit himmelske Rige. Men saalænge vi leve her paa Jorden, maa vi altid være over med hinanden, ligesom Kristus har haaret over med os, fordi Jagen af os endnu er fuldkommen.

(Luther.)

Joh. 14, 24.

Det Ord, som I høre, er ikke mit, men Faderens, som mig har udsendt.

Hvem troer det? Det er sandt, at jeg hører Ordet. Men hvis jeg kunde tro, at det er Gud selv, som siger mig det og taler med mig, hvor vilde jeg da gjøre af mig selv for idel Udmæghed og Hoffærdighed? For Udmæghed, siger jeg, fordi jeg vilde forfærdes over, at den himmelske Majejtæt selv taler med en saadan usjel Ord, ja, som Abraham siger, med Støv og Aske. Men tillige for Hoffærdighed, fordi den allehøieste Majejtæt ikke foragter at se paa mig Glendige, ja endog at tale med mig, og det saa kjerlige og trøstelige Ord. Forhandet være Du, Bantro, fremfor alle andre Ting! Amen.

(Luther.)

Til Eftertanke.

En skarpt Tunge er det eneste skarpe Verktøi, som blir skarpere ved stadig Brug.

Den rette Frimodighed lærer vi derved, at vi tar alt fra Herrens Gaand.

„Mange Aar,“ sa den rige Daare; „i denne Nat,“ sa Gud.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjerte

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjerte, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada..... 1.00
For Karet til Norge..... 1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betalning for Bladet bedes sendt til Pacific Herald, Portland, Wash.

Kygheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kygheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Dansejalen forsvant af en Statsadvokat.

Statsadvokat Jabel i Wilmauer, Wis., har udtalt sig om de offentlige Dansejale paa følgende Maade:
„Ritti Procent af de Soger, der angaar unge Pigers Forlovelser med Moralten, og som Statsadvokaten har haad med at gjore, skriver sig fra de offentlige Dansejale. Tilstanden i disse Dansejale er langt værre end den har været skildret. Og de Steder, hvor Salg af berusende Drikke ikke stader Sted, er i Virkeligheden værre end andre, fordi Forældre med stærre Troughed lare sine Børn gaa til disse Steder. Dansejalen er et Mødested, hvor unge Menneker træffer hvarandre og blir kjendte. Unge Piger — endog gode Piger — gaar der Aften paa Aften; men de forblir ikke gode meget længe. De træffer andre Piger og samvittighedsløse Mand, der ikke betænker sig paa at benytte sig af deres Uerfarethed. Kvinder fra Baden møder i Dansejalen unge, uskyldige Piger paa lige Højde, og følger Mir som oftest den, at de sidste snart blir lig de første. Jeg kunde nævne en Dansejal midt i Byens Forretningsstrøg, der er ansvarlig for en Piges moralske Nedfald lige hver eneste Dag af Karet — ja endog værre end det.“—(Lutheraneren.)

Sør Presten have Ferie?

Britt efter „Lutheran Standard“ i „Kirketidende.“

For Presten have Ferie? Svaret

vil afhænge af, om de Menighedslemmer til hvem Spørgsmaalet rettes, er egenkærlige Personer eller det modsatte. Egenkærlige Menighedslemmer paastaar naturligvis, at Presten ingen Ferie trænger. Og som sedvanlig tager de egenkærlige Menneker fejl. Det er til Menighedens eget bedste at give Presten en god Sommerferie. Ja, Menigheden burde endog forlange af Presten, at han skulde tage Ferie, og i Tilfælde forjone ham med de nødvendige Pengemidler og se til, at han brugte sin Ferie, saa det kunde blive en virkelig Ferie for ham.

Fortset fra andre Grunde bør Menigheden give Presten Ferie for at gode Forretningskønnet. Presten arbejder bestandig, og Arbeidet kan ikke gaa for sig uden nogen Sigtage. Der er ingen samvittighedsfuld Prest som kan gjore sit Arbejde paa ti eller tolv eller endog fjorten Timer i Døgnet. Han er uafbrudt i Sælen. Og selv i de Slektis han holder lidt, er det altid med den Hensigt, at han naarformhelt kan blive indtil tilbage til sit Arbejde.

For et Forretningskønnet er Presten en Maskine, og det en meget fin og kostbar Maskine. Og derfor behandler den Menighed i det Grad usforstandig mod sig selv som forjamer at tage godt vare paa en saadan Maskine som en samvittighedsfuld Prest er. Hvis den har god Forstand, vil den søge at holde sin Maskine i den bedste mulige Arbeidsstand. Og for at sanna dette vil det være nødvendigt at være noksom rundtbaandet med Ferier for almindelige Presters Bedkommende.

En samvittighedsfuld Prest arbejder med sin Mand stadigere og ivrigere end en almindelig Mand som staa det i to og femti Uger om Karet. Den eneste Maade hvorpaa hans Sind kan gaa hvile, blive dygt og iagen og afensinde sin Kristhed, er ved at sende ham afsted paa en Ferie. Hvorfor ikke gjore det?

Hellere end at berøbe Presten hans nødvendige Ferie bør vi blive enige om at lulle Kirken nogle Søndage. Men det vil i Almindelighed ikke være nødvendigt at gjore dette. Man kan jo have Bøsegudstjenester, eller der er teologiske Studenter i Menigheden og holder Skole, og som kan prædike. Det vil koste nogle Dollars mere for Menigheden kanske, at saa en til at komme og prædike for den de to, tre eller fire Søndage Presten har Ferie. Men er det ikke værd det, naar man derved kan tage bedre Vars paa ham, forlange hans Arbeidslid og forøge hans Arbeidskraft?

Mindebrev om J. Middoe.

Den 27de Jan. 1910 fortalte Middoe følgende, som da blev tegnet ned:

Amerikaseberer som til os om Vinteren 1851, nærmest bragt ind i vor Bygd ved Breve fra Jolk, som Karet før var vandret ud. Vi var fem, som reiste næste Vaar nemlig mit Søskendebarn Bernt Middoe, en Brøder af Jacob Middoe, som var reist til Amerika Karet før. Han var Skolelærer. Dernæst var det Sivert Sivertsen eller Hjertsen, Søn af en Sjøkaptein Hjert Sivertsen, og Johannes Histen samt Lars Tobias Løllakson Ole og jeg. Vi var jevnaldrende ontrent 26 Aar gamle. Sivertsen var den, som bragte mig paa Tanken om at reise til Amerika.

Han var en tro Amerikat og lodde mig Vengehjælp for at jeg kunde faa Villet. Vi reiste fra Hellefjord den 20de Juni 1852 med Seilskibet „Emigranten“ fra Egersund. Det var et nyt Hartsøi, som havde gjort blot en Rejse før nemlig i 1859. Kapteinens Navn var Olsson.

Fra Lunde Sogn var Riks Fæderfen Kalland med hele sin Familie, Hustru og 4 Børn samt en Gut Bernt Larsen Kalland, som de tog med. Hun, som siden blev min Hustru, var den ældste af Børnene og var 16 Aar gammel. En Familie til nemlig Lars Kalland med kone og 3 Børn var ogsaa fra Lunde. Han Fæderfen og den yngre Gut naaede frem til Coon Paririe. Kone og 2 Børn samt mangfoldige andre hode af Hølet paa Kriken ved Freden af Wisconsin River.

Fra Vasse Sogn, fra Sogndal og Omegn var ogsaa flere med, i alt omkring 200 Personer. Overreisen var noksom god med Undtagelse af en haard Storm, da vi var komne henimod Skotlandsgæerne, samt at vi en Morgen i det Løng nær havde stød sammen med et andet Hartsøi, som strøg tæt forbi os. Vi saa Kapteinen staa med knyttet Kæbe mod os.

Efter 6 Ugers Seilads kom vi i New York. Herfra skulde vi efter Kontrakten gaa med Kanalbaad til Albany. I New York kom Kalland ombord til os og indbød os som var fra Hellefjord til at være med ham hjem. Han havde købt et Kar og var Maler og Træffæder. Han var en god Ven af min Fæder. Begge deltog meget i Opbyggelser og herie til de sankulde stærktroende eller Efterfølgere af Epøderald. De var, saavidt jeg kan jarfjon Sammelutheranere, der ikke

var saa dummebygge som mange Sangianere, der mente, at de af Kisten eller Gangen og lignende kunde afgjøre om Presten eller andre var troende Kristne.

For at naa hans Hjem hjerte vi en lang Tid paa Sporvogn trukne af Hester. Saavidt jeg mindes sagde Kalland, at det var ontrent 20 Mil fra Hartsøiet til hans Hjem. Vi blev sendt tilbage med samme Skuds men havde adskillig Vanstefelighed med at finde igjen vort Skib. Vi gif længe vildt. Denimod Avelsen kom vi til nogle store Træer. Vi bestemte os til at klyve op i dem og overnatte der for at undgaa Røvere. Men heldigvis fandt vi i Nærheden en Blads med mange Lønder, som vi kjendte igjen, og efter dette Mærke satte vi mu Kærs og fandt endelig frem.

En Mand fra Lunde nemlig Lars Kalland, som var kommet hid Karet før, boede ogsaa i New York. Han kom ogsaa ombord og indbød Kallands i Besøg, men de havde ikke saa langt at gaa til hans Hjem, et stort Hus. Her fik de Middagsmad. Han var gift med en amerikansk Kvinde, som just da var ude paa Besøg. Han koste selv Middag for dem og koste paa en liden Tid med smaa Kul, men maasse det var Gas.

I New York blev ved Skibskapteinens Hjalp Overenskomst truffet med Agenterne, Hølseldt og Aron om at bringe os til Wilmauer, Wis. Vi skulde gaa med Kanalbaad fra New York. For hver Person kostede Befordringen til Wilmauer 1 Dollars, saavidt jeg erindrer.

Men da vi nu skulde ombord paa Kanalbaaden, blev vi kaldede ned i det trange Rum under Dakket. Der blev det umuligt at være under den stærke Solvarme. Der blev da gjort Indsigelser. En Kone, som havde været ned i Rummet som op iblandt de andre og udrøobte: Gud hjælpe os om vi skal galle pusses ned her, og med det samme kaldt hun om, som man mente, i Vefrimelse. Hun skal siden have sagt, at Vefrimelsen ikke var saa forlig. For Kaptein stod og saa paa. Nu udrøobte han, at nogle skulde saa anden Befordring. Saa blev ontrent 30 sendt med Dampbaad. Kisten kom efter paa Kanalbaad, saledes som vi op efter Gudsendetiden til Albany gjensom enkelte Elever og derfra til Buffalo. Den Tur tog os, saavidt jeg mindes, ontrent to Uger. Vi unge Gutter syntes ofte at dette var en fornøielig Tur, naar vi kunde hoppe i Vand og gaa paa amerikansk Grund.

Vi saa ofte store Raibagre og argrede os over, at man skulde

hørt Næsten ved at sætte Hornet saa langt fra hinanden. Vi mente, at det skulde staa tæt sammen. Naar vi vilde ombord igjen, slap vi os stundom ned fra Broen, naar Vaaden gik forbi under Broen, men denne Formælselse blev snart negtet os.

Paa Kanalvaaden gik det vistnok mere ensformigt til, undtagen en gang, da et lidet Pigebarn Sofia Konstali faldt overbord og Kapteinen straks sprang i Vandet og tog hende op igjen.

Fra Buffalo reiste vi med Vaad et Døgn eller saa, siden paa et Fragttærn til Chicago og derfra til Milwaukee paa et valfert Passager-tog. I Chicago mødte nogen os og viste os tilrette, saa vi kom oftest til Milwaukee straks. Vort Selskab, som fra New York kom paa Kanalvaad fandt vi nu igjen i Milwaukee. De var hele Veien fra Buffalo komne med Dampvaad. Mrs. Widdow, som var i dette Selskab, fortæller, at der den første Nat ikke var Døds i Rummet for Emigranterne paa Vaaden. Man saa omkring hvor man kunde paa Guld og Kølser. Midt om Natten holdt nogen paa at ville undersøge min Faders Lomme. Han gjorde straks Alarm. Strafs efter freng en Vige, som laa længere borte paa et Anløb. Nu kom alle paa Benene, søgte at tønde Døds og søgte nu Søgt for Næsten af Reisen til Milwaukee. Siden blev der hangt Dampet i Rummet for Emigranterne.

(Rece.)

Fra vort Arbeidsfelt.

Syd Tacoma.

Gudsdytelse forfikkommende Søndag Kl. 11 Formiddag.

Korisk Religionskole holdes nu hver Dag i Næsten undtagen Lørdag i Kirkens Basement. Skolen er fri for alle. Der undervises i Religionen baade paa Korisk og Engelsk, ligesom i Salmejung.

Kvindeforeningen holder sit næste Møde den 15 August i Syd Tacoma Park. Det blev besluttet paa sidste Møde at samles paa Formiddag og tilbringe hele Dagen i Parken. Man maa da huske paa at tage sin Ristekurv med. Kaffe vil bli forberedt af Kvindeforeningen. Glem ikke Dølen, den 15 August, men kom og tilbring en hyggelig Dag i den vakre Park i Syd Tacoma.

Mrs. A. Kikkelsen begav sig sidste Lørdag paa Rejse til Norge. I den

Anledning samledes en hel Flok af Ungdom i Kirkens Basement for at sige Farvel til Dr. Kikkelsen og ønske ham en lykkelig Rejse. Stedets Præst holdt en Tale, hvori han takkede Dr. Kikkelsen for hans stitlige Arbejde for Ungdomsföreningen og i Menigheden. Bagefter talte Mr. Oscar Storlie, og flere Sange blev sunget af et Damekor. Dr. Kikkelsen blev derpaa overrakt en Uden Erindring fra Ungdomsföreningen og andre Venner.

Mrs. Oscar Storlie og Børn, som en Tid har opholdt sig ved Everett, Wash., vendte sidste Lørdag tilbage til sit hjem i Syd Tacoma.

Portland, Ore.

Pastor N. C. Thorpe reiser idag til sine nye Stald i Northfield og North Bend, Oregon, hvor til han er kaldt som Missionspræst. Pastor Thorpe har vistet her i Portland i de sidste to Aar, og har gjort et godt Missionsarbejde paa dette Sted, og vi haaber, at hans Virke i samme Omsted vil bringe ligesaa gode Frugter som hans nye Virkefelt. Han havde sin Biftedoprøvelsen den 14de dennes i begge Menigheder. Onsdags Aften havde begge Menigheder her i Nord Menigheds Kapel en jævnlig vel arrangeret Tilstelning, som kom som en Overraskelse paa Pastor Thorpe. Man havde ordnet det sig, at han skulde gives en Automobilur den Aften, og efter at været toget rundt paa en kængers Udflugt blev det nu ordnet, at man tilfældigvis standiede udenfor Kuppet, hvor Venner og Menighedstolk ventede paa ham.

Regel overrasket troadte Pastor Thorpe ind og ser her de vel dækkede Bord med Fortræfflinger. Man begyndte nu med et Program, hvorpaa Medakker Sangene talte for Dædelsghæsten. Derefter blev Pastoren overrakt en vakker Pengegave som i Høllingsskab var samlet af begge Menigheder.

Pastor Thorpe takkede meget røgt over den saa Afsærlighedsfulde Bevisming fra Menighedernes Side og takkede alle som havde bidraget til den vakre Pengegave. Næsten af Aftenen foretogede man sig med selskabelig Underholdning, samt med Fortræfflinger og andet, og tilslut med at ønske Pastoren lykke og Held i sit nye Virke.

Ror.

Portland, Wash.

Prof. S. E. Peterson, der i flere

Aar som Lærer og Økonom har tjent Akademiet, reiste forrige Uge med Familie til Portland, Oregon, hvor han agter at begynde egen Forretning. I de Aar, han har været knyttet til Skolen, har han vundet mange Venner, baade blandt Lærere og Elever, der alle ønsker ham Lykke og Velgænske i hans nye Virke.

Hans Døttre har ogsaa i flere Aar været knyttet til vort Arbejde her som Regnskabsførere for Skolen, et Øvero, hun har røgtet med Hjellden Dygtighed og Trost.

Til at fylde Bladets som Akademiets Økonom der blev vakant ved Prof. Petersons Resignation, er Prof. Xavier ansat. Pastor T. L. Brevig er valgt til Skolenes Regnskabsfører.

Prof. Mørre er netop i Jærd med at valse og sine Sager for at reise til Everett, hvor han agter at optage Præstes som Sognerer.

Mrs. Gari Hjelde er netop hjemkommen fra Silverton, Oregon, hvor hun har været paa Besøg en Maanedes Tid.

Thomas Elleffson og Søster fra Cuinn, Wash., er her paa Besøg. Dr. Elleffson siger, at aldrig syntes han Portland var lagtere end netop nu, og det er saa rimeligt efter et festsaarigt Ophold paa de gamle Prærier i østlige Washington.

Der nye Ofte-Materier pryder nu Skolens Modtagelseslokkelse. De er henholdsvis af Prof. Dr. Varsen, Dr. Aoren og Prof. Kikkelsen. De er udførte af Kunstnaler Kene Berger i Portland, Oregon, som har tegnet et tro og livfuldt Billede af disse tre kjære Mand. Det er Tanken en Gang til Østen, efterat Skolen er begyndt, at holde en Fest ved hvilken disse tre Billeder formelt skal aflæses og overgives til Skolen.

Efter Indmeldelser at dømme tegner det til noksa god Søgning ved Akademiet.

Koriske Foreninger rammed af følgende Artikel i de norske Metodisters Blad „Bidneskordet.“ Vi beundrer Bladets Mod, naar vi betænker, at to norske Metodistpræster fra Bladets egen Areds er Medlemmer af en af de Foreninger, som stadig har Døds og ofte paa Søndag. Bladet skriver: „Tanke sig til, at vore ledende Standpaaeriske Foreninger, der skal staa for et stort og ædelt Maal og derfor gjør Arad paa almindelig Til-

lutning af baade Unge og Gamle, neppe skal kunne ha en selskabelig Sammenkomst uden Døds. Og ikke nok med slikt demoraliserende Uvæsen paa Søndagene, skal Søndagen ogsaa vanhelliges og Sæbatsbudet overtrædes med al Slags Leg og Spektakel og et væddigt Dødslegat-paa, som det Gang paa Gang overføres i vore norske Rybetsblade. Og slikt kan kristne Mand og Kvinder være med at opretholde eller ialfald gi sit passive Bisjald til.“

Ansvarstelsse.

Fra Tid til Tid hører vi om Ulykker som hænder her eller der. For ikke lang Tid siden blev hele den civiliserede Verden rystet ved Budskapet om at Damperen „Titanic“ havde stødt paa et Jæbjerg, og med øver Deldeien af de ombordværende var gaaet tilvands. Naar vi hører om slike Ulykker, som desværre hænder altfor ofte, dukker uofsaarlig det Spørgsmaal op: „Hvem bærer Skylden; paa hvem var det Ansvarstelsse?“

Blandt alle Livets forskjellige Problemer er der neppe noget hvor til der kræves mere Mod og Sjælsstyrke end at anta en Stilling som er forbundet med stort Ansvar. Der er mange Stillinger i Verden, men ikke alle er af lige stor Betydning.

Der er en himmelvid Forskjel mellem at være Bonde, for Eksempel, og en Lokomotivfører. De har begge sit Ansvar, men Aravet til den ene stilles ikke saa høit som til den anden. En Bonde har sin egen, samt sin Families Ve og Vel at ta vare paa. Den Mand betimet, som Dag efter Dag maa sitte med Haanden paa Ventilen, er ansvarlig ikke blot for sit eget Liv, men for maasse Hundreder af sine Medmenneskers. Er det da for meget forlangt at der stilles større Forbringelser til ham end til en anden?

Tilrods for at mange er sig dette Ansvar fuldt bevidst, bryr de sig ikke derom. Her finder vi som oftest Skylden til at der hvert Aar hænder saa mange Ulykker baade tilvands og tilvands. For at staa en Rekord, eller tjene nogle uble ekstra Skilling, sætter man andres Liv i Fare uden i mindste Maade at plages af Samvittighedsbønag eller Ansvarstelsse. Det er en skrikende Uretferdighed — og mere end det. Det er simpeltthen Mord. Paa Grund af Uoplythet eller Rigdom, Gæ, og Formælselse, med mere, skider man alt Ansvar tilside. Man er sig selv nærmest. Hvad kommer de øvrige en ved? For at fremme sit eget personlige Velvære kaster man Tæruinger

om sine Medlemmers Liv. Doen brye sig om Ansvar? Den sidste Verden naar jo aldrig vite noget herom.

Kun det betales sig allikevel bedst at være pligtlos. Godheden et Arbejde er forbundet med stort eller lidet Ansvar, kunde man udføre det lige Samvittighedsfuldt. Faktisk naar sin egen Herre paa Højen, siger Celsproget. Og som oftest gjør man den bitte Opdagelse forsent. Derfor man vilde ta Viset lidt alvorligere vilde der være mindre Ubehageligheder og Sorger i Livet.

Men unge Mennesker er alle Selen i dette Lyk. For dem ligger Livet udført som et Eventyrland, Alting er rosenfarvet ud. Man tænker aldrig paa noget som hedder Ansvar, man kommer aldrig ihu at man en Dag skal maatte gjøre Regnskab. Nei, ivertimot. Man maa leve og møde Livet. Vort med alt dette Smak om Ansvar! Og saa en udført Dag vaagner man op en lille dellige Dremme. Man træder til Regnskab for hvad man har gjort. Hvad skal man være?

Af alle herrer vel uden Tvivl Jot-aldrens det største Ansvar. Paa dem beror hele Efterlegens Beskyrd. Det er deres hellige Pligt at opdrage sine Værn i sandhed og med Videns og Videns og retfærdige Medberget. Hver For og Mor er sig dette Ansvar bevisst kun man ogsaa, som Regt i alfold, være trog for Gennemse jernstidige Liv. Derfor dette ikke er Tilfældet hie Følgerne ganske anderledes. Man behøver blot at besøge et af vore mange Statsfængsler for at finde Bevis derpaa. Spørges man en af dem som sitter der, hvad Karlsen som bragte ham dit var, vil man meget ofte finde: Daarligh Sjæl, hie Tilfyn, For og Mor var slappe og lifeguldige; de brødde sig ikke om sine Værn, men lod dem løpe om paa Gaderne.

Sværmeget vilde ikke være anderledes dersom enhver besad den rette Ansvarsskyld? Men intet er fuldkommen i denne Verden. Et er dog sikkert, nemlig dette: Disse stodige Myster som daglig finder Sted, burde ialfold bringe Menneskene til lidt Eftertanke. Man burde begynde at indse at Slapheden drives vel lidt. Og er man først kommen saa langt at man indser dette, er det ialfold et Skridt nærmere Maalet.

(H. Greibrol i „Ervingen.“

Hvordan slutter du din Dag.

Det var en stormfuld og mørk Vinteraften, Himmelen var bedækket

med sorte Skyer, og Regn faldt ned i Strømmen. Helene var døde og næsten ufremkommelige, og man maatte beslagte enhver, der var rigt til at være ude i sandt Velt. Det var allerede sent, og i ethvert Hus sørgede et ventlig Aftryk. Dødt inde i Stoven stod og en uden Stue, hvilken sjelden nogen Fremmed berøvede sig. I Aften havde de dog den Døren. En reiseude traadte ind og sad om Guds for Helens Skyld. De lovlige, men udelukkende Jolk i Stuen, der dem være velkommen, gav dem den bedste Plads ved Comen, lærte dem gennemvandede Skeder og indbød dem til lidt af deres hellige Aftrængsmåttid. Den fremmede berettede for dem, hvorefter han tog del af Helens, det Mærket overalt dem, og at han havde bedt Herren om Visitation, og det samme blev var Dødt fra Stuen. Efter Aftrængsmåttid begynde den fremmede at trokke, men forhaandlingsfuldt at se omfring sig, ligesom han ventede noget. Heren sagde da, at det var Tid til at gaa til Gode og ønske et lidt hummer for deres Gæst. Dermed gjorde sig rede til at gaa til sin seng.

„Godt.“ udtrod den fremmede, „Naar endnu intet tilbage foruden de gamle Gæster.“

„Nei, Herre!“ svarede Heren, „li har stillet det Dødt, lidt Radneret, og trænger nu til Gode.“

„Ja, man jeg takke for eders Gæstfrihed og højne mig berre alerede i Aften uanfækt Mærket og Maaret til nu har maadelig lidt leve i et Hus, hvor man stikker sin Dag uden at overlade sig i Herrens Haand og ved almindelig Ven vedfælde hans Beskyrdelse og Beskyrdelse over sin Dødt; jeg trænger at Taget kunde stikke over mig i Nat.“

„H. Herre! detvar har vi aldrig lænkt, alrede Dødt med herende Helt.“

„Men Gud i Himmelen har nok tænkt derpaa, og om alle hans Taalmodighed havde været som Her, havde Taget lange Alder været stærket over eders Gæst; hi et Hus uden Ven naar paa uliffer Grund. Jeg maa straks have min Gæst; thi jeg voer ei at se her.“

„Var dog Katten over.“ sagde nu Manden, „og lær os, hvortledes vi skal ende her Dag, paa en bedre Maade. Vil De nu bede med og for os i Aften? Jeg er saa uvant til at bede at jeg nu ikke kan det, hvorefter jeg nu følger mig villig her til.“

Da betrukkte den fremmede sig til sine lange, men tog frem sin Sommebibel og læste nogle Vers, faldt der-

efter paa sine Knæ og bad af inderste Hjerte om Naade og Tilgivelse for disse arme, vanvillige Sjæle, som endnu ikke havde forstaaet Sandheden i Kristus Jesus, endnu ikke forstaaet at hengste sig af denne store Rettighed, at frembære af sin Trang for den Raadstol, som er opreist i Kristi Blod. Han bad om Guds ovenfra, om den Helligaands Gave, om strakt og Beskyrdelse til et nyt Liv. Til sidst indstuttede han sig selv og alle Mennesker i Guds Barmhertighed for den kommande Nat og stod op med et glad og fortrængningsfuldt Ansigt fra sin Plads, og den var ikke forglevet. Den var en Kvinde i Jesu Naam og havde altsaa ikke savnet Beskyrdelse. Deren laudt og her Reglen til de Hjerte, som saa længe havde været tilsluttede for ham, og han aabnede den ligesom han forsvant aabnede Kristus Hjerte, saa at de arnannede Ordet med Glæde. Det blev sent for den fremmede at gaa til Gode; thi nu havde man maattet at spørge ham om. Det vigtige Svaretsmaalt: Gode skal jeg gjøre at jeg kan blive salig, kunde nu ei længere fortrænges af uvigtigere Svaretsmaalt: Gode skal vi ede, hvad skal vi drikke, eller hvormed skal vi stude os. Og den tredje fremmede, som var en Discipel af den tredje Værelse ved Jafobsbrynden, overtrådte gjerne Mattens Dødt for at arbejde for den Gud som er uforgængelig, arbejde paa hans Gjerning, som dem udfendte for at fælle Vætri og Maria Magdalenas Tænder, som det stude. Om Morgenen var Regnen spæret, Stormen havde lagt sig og Solen skinnede atter frem gennem Skyen. Da forstod den fremmede sin Skæbne efter at han endnu engang havde udgødt sit hellige Hjerte i Guds med Guds Beskyrdelse. De gjenfand ham ikke mere, men fra den Dag havde et nyt Liv igjendt for dem. Jesus var nu bleven deres Herre og Gudsbede og hans Tjeneste blev dem jo længere jo florerer og vokser. Men her som altid det nye Livs Maadebrat. Den daglige fortrængelige Omgængelse med Gud blev nu deres Ueberførgelse; hi det nye Menneske kan ei leve uden Himmelst. I sin daglige Væner glænte de ei heller nu fremmede, hvis Ravn for stude des dem udelkendt. Engang paa den store Dag, her skal aabenbare alt som er skjult, skal de med Glæde saa lille paa hertandre ialent.

Hjere Væfer hvordan staar det til hjemme hos Dig, behøver du at spørge for at Gudet skal stude over Dig medens ingen Væners Stolper opholder det? Og det er forsligt at se, om-

det er usaligt at opvagne i et sandt Hus. Et Hus uden Ven er et hvidt, et gladeligt Hus, et Kristus Hus. Har du et for samlet dine omfring dig for i helles Ven at frembære helles Trang for Herren, saa gjør det nu inden du gaa til Gode i denne Aften. Nu har du Tid, men maatte ikke imorgen.

(„Den Luth. Missionær.“)

Den fremmede Retfærdighed.

Engang sagde en anfegtet Avinde til sin Skriftefader: „Ja, naar jeg kunde være saa from og hellig som De, saa kunde jeg give mig tilfreds.“

Presten svarede:

„Er det eders Alvor, at I vilde være tilfreds, naar I havde min Hellighed og Retfærdighed for eders Væjen?“

Den anfegtede siger: „Ja vist vilde jeg det!“

Derfor siger Presten: „Selv efterdi I er saa glad i en fremmed Hellighed, saa maa jeg sige eder, jeg kender en Mand, som er tuend Gange helligere end jeg, og som kunde san og vil skænke eder sin Hellighed, hvorefter I har lyst til den. Med min Hellighed naar det daarligh til; jeg maa hver Dag bede: 'Aligis os vor Skyld!' og om end den var noget, saa er den nu et beskuffet Skædebon, som Profeten Elias siger. Jeg kunde ligesaa lidt tjene eder med min Hellighed, som de fleste Jomfruer kunde tjene de daarligh med sin Dødt. Men Jesus skrifts, al Grombede og Helligbede stude, han kan og vil hjælpe, ved hans Erfandelse kan I blive retfærdig og salig. Derfor bliver han og af Profeten Jeremias faldt vor Retfærdighed. Derfor har han oflagt sine Skæder og ladet sine Dødt i Guden til Vidnesbyrd om, at vi kan hille os i hans Skædd og Retfærd som i vor Saligheds Skæddbox.“

Se her, Afholdsvener!

Det vil sikkert glæde Afholdsvenerne her paa Kysten at velsære, at vor folkekjære Præst og Foredragsholder, Past. B. E. Bergesen af Seattle har lovet at ofre noget af sin Tid i Afholdsvægens Tjeneste. Afholdsvægen har altid ligget Past. Bergesen paa Hjerte og han har ofte ønsket at kunne tolke Sagen for sine Landsmænd ogsaa udenfor sit Kalds Grændser. Nu har Menigheden tilstaaet ham Frihed at reise ud og holde Afholdsvoredrag paa Hverdage i August og maaske senere.

Præster, Menigheder, Ungdomsforeninger, Afholdsvoreninger eller andre, der ønsker Pastorens

Boedg, bør straks tilskrive enten ham selv (1727 W. 56 St., Seattle, Wash.) eller Undertegnede, forat han kan indrette Reiseruten paa bedste Maade. — Kollektorer optages ved Moderne. Venligst
O. S. SNEVE
 Silvana, Wash.

Saa passende for Jerngillet.
 Engang skulde den be kendte Wesley præke for en forsamling af høitillidte Personer og valgte da som Tæft et Ord fra det 3die Kapitel af Mattæusevangeliet: Men da han saa mange af Hørførerne og Sødamerne komme til hans Daab, sa han til dem: Ermenygel! hvem lærte eder at fly fra den kommende Bredde? Bør derfor Jerng, som er Omvendelsen værdig! — De nærværende Derror følte sig saaret af Præfæsen, og da man var færd med at gaa ud ved Gudstjenestens Slutning, sa en af dem til den store Prædikant: „Denne Præfen skulde De heftig ha holdt i et Jerngjel.“ „Nei.“ sa den usforfærdede Wesley, „der vilde jeg ha valgt som Tæft: Se det Gude Vaat, som bærer Serdens Stub.“ — (Luthercorset.)

FISHING TACKLE
 Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE
 1303 Pacific Ave. Tacoma.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.
 Tacoma.

Vor Frelseris Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. 31st. Cable og So. 1 St. car. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8. Det engelske Sprog bruges den 1ste og 3die Søndag Form. og den 2den og 4de Søndag Aften i hver Maaned. De øvrige Gudstjenester holdes paa Norsk. Søndagskole i Kirken Kl. 9:30 Form. og i Kapellet paa East 1 og Wright Ave. Kl. 3 Eftm. Gudstjeneste i Kapellet efter Tillysning.
 Ungdomsforsamlingen Concordia mødes hver Torsdag Aften.
 Menighedens Præst er i Regelen at træffe hjemme hver Formiddag.
N. A. LARSEN, Præst.
 912 So. 17th St. Tel. Main 4270.

Seattle Bymission.
 Pastor Olof Eger, Res. 1215 Harrison St. Tel. East 5955.

Seattle.
 Immanuel lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St. — Lake Union eller University Sporvogn 61 Thomas St. saa to „Blecks“ vest (med Bakkæ). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
 1215 Thomas St. Tel. Main 4438

Ballard (Seattle).
 Zionkirken, 56de Gade nær 20de Ave. Høimesse 11. Aftensang 8. Søndagskole 9:45. Ungdomsmøder Onsdag 8:15.
B. E. BERGENSEN, Præst.
 Træffes sikrest 9 Morg. og 7 Aften.
 1727 W. 56th St. Tel. Ballard 1396.

Portland, Ore.
 Vor Frelseris Kirke, Hjørnet af E. 18th og Grant Sts. Tag Bellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til

Grant Street. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og hver Søndag Aften Kl. 7:45. Søndagskole Formiddag Kl. 10.
 Gudstjeneste i Albus, Hjørnet af Minnesota Ave. og Blazer Street, hver Søndag Formiddag Kl. 11. Søndagskole Kl. 10.
 Gudstjeneste i Kisco og Rainier, Oregon, efter Tillysning.
R. O. THORPE, Pastor.
 425 E. 10th St. Tel. East 521.

Santa Barbara, Cal.
 Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaneden, da Gudstjeneste holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. FRIDBERGEN, Pastor.

Oakland, Cal.
 Trefoldighed lutherske Kirke, 223 Athens Ave., nær San Pablo og 25th St. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 3. Søndagskole Kl. 10.
E. S. BELGUM, Præst.
 223 Athens Ave. Tel. Oakland 4356.

Everett, Wash.
 Den Første Evang. Luth. Kirke, 2930 Lombard Ave. Høimesse 10:45. Aftensang 7:00. Søndagskole 9:30. Engelsk Gudstjeneste for Søndagskolen 10:15 til 10:45. Ophyltelse hver anden Torsdag Kl. 8:00. Ungdomsmøder Fredag Kl. 8. Telefon Sunset 827.
 I Oslo Menighed Gudstjeneste hver anden Søndag 2:30 Eftm.
 I Roserfelt, Gudstjeneste hver 7de Søndag Kl. 3 Eftm.
 I Sunnyside, Gudstjeneste hver 7de Søndag Kl. 3 Eftm.
L. C. FOSS, Pastor.

Silverton, Ore.
 Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen den sidste Søndag i Aftnen Kl. 8 1ste og 3die Søndag i Maaneden.
 I Barlow Gudstjeneste sidste Søndag i Maanedens Form. Kl. 10:30 paa Norsk og Aften Kl. 7:30 paa Engelsk. 2den Onsdag i Maanedens Kl. 7:30 Aften paa Norsk.
 I Soderfille, Gudstjeneste efter Tillysning.
 I McKee, Bethel Menighed, Gudstjeneste 1ste og 3die Søndag i Maanedens Kl. 2 Eftermiddag, vekselvis Norsk og Engelsk.
A. O. WHITE, Pastor.

Oakland, Cal.
 St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. and 3 p. m. Sunday school 10 a. m.
 Fruitvale, Masonic Hall, Sunday school every Sunday at 7:30 p. m.
 Russell, Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday school, 6:30 p. m.
S. H. HUSTVEDT, Pastor.
 2452 Telegraph Ave., Berkeley, Cal.

Astoria, Ore.
 Astoria Første Norske Ev. Luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens: Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.
 I Quincy, Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.
 I Oak Point og Alpha, Wash. Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO P. NENTH, Pastor.
 417-29th St., Astoria, Oregon.

Stanwood, Wash.
 Trefoldighed Menighed, 1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa Engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.
 I Freebora, Gudstjeneste 1ste Søndag i hver Maaned Kl. 11 Form.
 I Camano, Gudstjeneste 1den og 4de Søndag i Maanedens Kl. 3 Eftm.
 I Florence, Gudstjeneste 3die Søndag i Maanedens Kl. 3 Eftm.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor

Tel. East 0751

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

San Francisco.

The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 13th St., San Francisco; residence, 2425 Howard St., Berkeley; Sundays at 11 a. m.; Sunday school at 10 a. m.; Sunday school in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. M. STENBERG

2425 Howard St. Tel. Market 2148. PACIFIC DISTRIKTS PASTER. Anberg, O. H. Parkland, Wash.

Anderson, Andrew L., Kassører for Indførelsen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.

Anberg, O. H., Kassører for Pacific Hærhjem, Parkland, Wash.

Boland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Borup, P. Car. A & Pratt St., Eureka, Oregon, L. Box 175, Rockford, Wash.

Brevig, T. L., Parkland, Wash.

Burgess, H. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Burgess, H. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.

Dahl, J. O., Bothell, Wash.

Dahl, J. O., Bothell, Wash.

Eger, Olof, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 5955.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho, Post, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Gardner, A. P., Prof., Parkland, Wash.

Ind. 5771

F. J. LEE

Late Kinross norsk

Fotografist

Studio, Main 2289
 Res., Main 2659
 1525 Commerce St.
 Tacoma

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock of Hardware, Poultry Netting, Bicycles, Tools, Table Cutlery, Safety Razors from \$1.00 up, Baseball Goods, Fishing Tackle — Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce Tacoma, Wash.

When in need of fine

PRINTING

Wedding or business announcements, office stationery or general job work, you cannot do better in price or work than at

D. W. COOPER'S OFFICE

Tacoma Theater Bldg Tacoma

Storlie & Company

Real Estate, Loans Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122
 5034 Union Ave. So. Tacoma

T. K. Skov

Bestyrer

ST. JOHN'S HOUSE

1020 1-2 Tacoma Ave.

Værlser til moderate Priser

DRS. DOERRER & BLODGETT

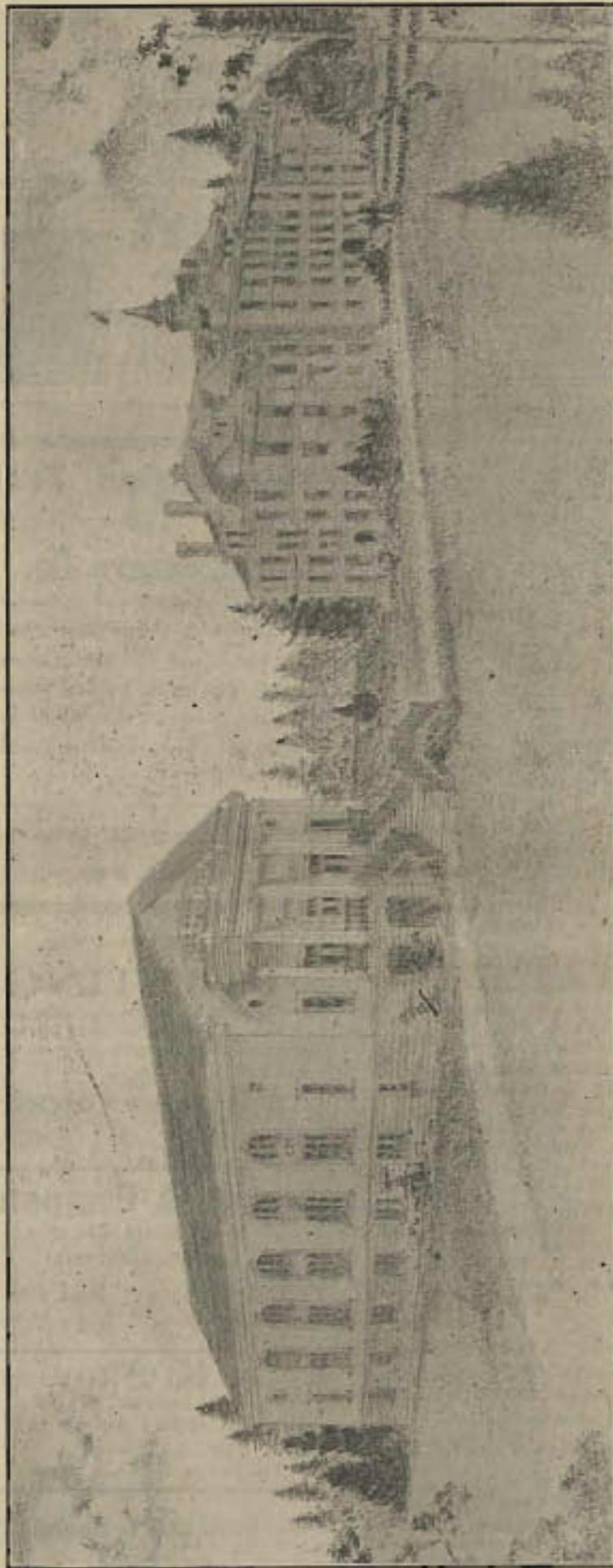
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
 No. 3 State St., New York.

Nærreste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantmøde-ør, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad

Ovenstaaende er Arkitektens et syv Fod bredt Galleri, der vil Tegning af Pacific Lutheran Aca- gi Siddepladse for mellem to og demy med det nye Gymnastiklo- tre hundrede Tilskuere. Dette kale til Venstre. Bygningen blir Galleri er ogsaa indrettet til at 100 Fod lang og 50 Fod bred, og bruges til Bane for Fodspere. to Etager høi. I Underetagen er Tegningerne, der er paa det nær- Svømmebasinet, Paaklædningsvæ- meste færdige, er meget tiltalen- relser, Styrtdbad, Toiletter, med de og den nye Bygning (som skal mere. I Overetagen er det egent- opføres efter dem, kommer til at lige Gymnastiklokale med fri Le- blive en Pryd for Skolen og Park- geplads 50x80 Fod. I den vestre land. Arbejdet med at udgrave Ende er Tribunen, der er 20x28 Tomt og lægge Grundvold skal Fod, med tilstødende Sideværel- paabegyndes denne Uge og drives ser. Rundt hele Bygningen løber fremover saa fort som muligt.

Dr. C. Quevli

Behandler sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

CALHOUN, DENNY & EWING

Carl O. Kittilsen, Mgr.
Real Estate, Bonding
Insurance and Rentals

Correspondence solicited in both
Norwegian and English
North Yakima, Wash.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

Åbnet Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

I. E. Callberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; O. Graarud, V.-Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene ifølge Aftale
Kontor Tel. Main 7471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

905 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Ino. W. Arctander

HALLS & JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Building, Seattle.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses

Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

N. W. Gro. Co.

"MAIL ORDEER" HUS

Aarlig Omsætning \$500,000.00

Vi har over fem tusind Kun-
der, som finder, at det betaler
sig at bestille Varer hos os. Det
koster bare et Postcard at faa
Dem tilsendt en fuldstændig
Prisliste.

Dt ældste og største "mail

order" Hus i Staten.

North West Grocery Co.,

1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.